

दानिएलचे पुस्तक - एकशे पंच्याऐंशी क्रमांक

देहधारी देवत्व: पेत्राची गहन कबुली आणि तिचे परिणाम

Jeff Pippenger

2024-04-15

पेत्राने ख्रिस्ताच्या या प्रश्नाला—“शिष्य म्हणतात की ख्रिस्त कोण आहे?”—उत्तर देताना, येशू हा अभिषिक्त, ख्रिस्त, मशीहा आहे, असे ओळखून सांगितले. त्याने हेही म्हटले की तो देवाचा पुत्र आहे.

येशू कैसरिया फिलिप्पीच्या प्रदेशात आला तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना विचारले, “मनुष्यपुत्र मी कोण आहे, असे लोक म्हणतात?” ते म्हणाले, “काही जण म्हणतात, तू योहान बाप्टिस्त आहेस; काही, एलियास; आणि इतर, यिर्मया किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक.” तो त्यांना म्हणाला, “पण तुम्ही मला कोण म्हणता?” तेव्हा शिमोन पेत्राने उत्तर देऊन म्हटले, “तू ख्रिस्त आहेस, जिवंत देवाचा पुत्र.” यावर येशू त्याला म्हणाला, “शिमोन बारयोना, तू धन्य आहेस; कारण हे तुला देह व रक्त यांनी प्रकट केले नाही, तर स्वर्गातील माझ्या पित्याने प्रकट केले आहे. आणि मीही तुला सांगतो, की तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाची द्वारे तिच्यावर प्राबल्य मिळवू शकणार नाहीत. आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल.” मत्तय 16:13-19.

पेत्राद्वारे पवित्र आत्म्याने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांनी समजून घ्यावयाचे मूलभूत सत्य मांडले. हे त्याने पानियम येथे केले, जे कैसरिया फिलिप्पी होते. पानियम हे अजगराच्या उपासनेतील सर्वात पवित्र मंदिरस्थळ आहे, कारण ग्रीस जगाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि अंतिम दिवसांत जग म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघ, जो अजगराचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी आहे. “नरकाचे दरवाजे” हे पॅन या ग्रीक बोकड-देवाच्या मंदिराचे नाव आहे. हे मंदिर त्या गुहेसमोर बांधले गेले होते ज्यात पानियमचा झरा होता. पानियमचा झरा यर्देन नदीला पाणी पुरवत असे, जी ख्रिस्ताचे प्रतीक आहे.

“जॉर्डन” या नावाचा अर्थ “उतरणारा” असा आहे, आणि त्याचा प्रवाह उत्तर इस्राएलमधील पर्वतीय प्रदेशात सुरू होतो; त्याचा मुख्य उगम हर्मोन पर्वतरांगातील सर्वोच्च शिखर असलेल्या हर्मोन पर्वताच्या झऱ्यांतून होतो, जिथे “नरकाचे दरवाजे” असे म्हणवला जाणारा झरा आहे. हर्मोनचा अर्थ “पवित्र” असा आहे आणि “जॉर्डन”चा अर्थ “खाली उतरणे” असा आहे. जॉर्डन नदी हर्मोन पर्वताच्या उंच प्रदेशातून वाहू लागते आणि जॉर्डन रिफ्ट व्हॅलीतून खाली उतरते, आणि शेवटी मृत समुद्रापर्यंत पोहोचते, जो पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरील सर्वात खालचा बिंदू आहे.

यर्देन नदीला पोषण देणारे, पानच्या मंदिरात उगम पावणारे आणि शेवटी पृथ्वीवरील सर्वात खालच्या बिंदूपर्यंत पोहोचणारे पाणी, देवपुत्राने सर्वोच्च पवित्र पर्वत सोडून या जगातील सर्वात खालच्या “मृत समुद्रापर्यंत” उतरून केलेल्या अवतरणाचे प्रतीक आहे. ख्रिस्ताचे स्वर्गातून क्रूसावरील मृत्यूपर्यंतचे अवतरण हे याचेही प्रतीक आहे की त्याने पतित मनुष्याचे देहस्वरूप स्वतःवर घेतले, कारण स्वर्गातून क्रूसापर्यंतचा त्याचा प्रवास “नरकाच्या द्वारांतून” उगम पावणाऱ्या पाण्याने पोषित झाला होता.

मृत समुद्र हा पृथ्वीवरील केवळ सर्वात खालचा प्रदेश नाही, तर तो पृथ्वीवरील सर्वात खारट जलसाठाही आहे, समुद्रापेक्षा नऊ पट अधिक खारट. मृत समुद्राच्या प्रतिमेद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, ख्रिस्ताचा क्रूसावरील मृत्यू हा तोच प्रसंग आहे, जिथे त्याने अनेकांबरोबर आपला करार दृढ केला.

आणि तुझ्या धान्यअर्पणातील प्रत्येक अर्पण तू मिठाने रुचकर करशील; आणि तुझ्या देवाच्या कराराचे मीठ तुझ्या धान्यअर्पणातून कमी पडू देशील नाहीस; तुझ्या सर्व अर्पणांसह तू मीठ अर्पण करशील. लेवीय २:३.

हेन्मोन पर्वताच्या झऱ्यांपासूनच्या प्रवासात यर्देन नदी गालील समुद्रातून जाते, ज्याला तिबेरियस सरोवर आणि किन्नेरेत सरोवर असेही म्हटले जाते. गालील याचा अर्थ "कडी" किंवा "वळणबिंदू" असा होतो. तिबेरियस हे ऑगस्टस कैसरनंतर राज्य करणाऱ्या रोमन शासकाचे नाव आहे, आणि सरोवराच्या आकारामुळे त्याला किन्नेरेत असे म्हणतात, ज्याचा अर्थ "वीणा" किंवा "तंतुवाद्य" असा होतो. मानवजातीसाठी वळणबिंदू तो होता जेव्हा तिबेरियस कैसर राज्य करीत होता आणि येशूला क्रूसावर खिळण्यात आले, आणि स्वर्गातील प्रत्येक वीणा निःशब्द झाली. "नरकाचे द्वार" यांच्याशी, म्हणजे ग्रीक देव पानच्या मंदिराशी, संबंधित यर्देन नदीची भौगोलिक साक्ष त्या साक्षीकडे निर्देश करते जी पेत्राने पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने घोषित केली.

ख्रिस्ताचे देहधारण हे दैवीत्व आणि मानवत्व यांचे संयोग होय, जेव्हा देवाचा दैवी पुत्र स्वतःवर मानवी देह धारण करून दैवीत्व मानवत्वाशी एकरूप झाला; याचे प्रतिनिधित्व पानच्या झऱ्यातून यर्देन नदीला पोसणाऱ्या पाण्यांद्वारे केलेले आहे. पानच्या झऱ्याला पोषण देणारे म्हणजे हर्मोन पर्वतांवर पडणारे दव, पाऊस आणि हिम होय; हर्मोन हे "पवित्र" पर्वताचे प्रतिनिधित्व करते, म्हणजे वरची यरुशलेम.

दावीदाचे आरोहणगीत. पाहा, बंधूंनी एकचित्ताने एकत्र राहणे किती उत्तम व किती मनोहर आहे! ते मस्तकावर ओतलेल्या त्या अमूल्य अभिषेकतेलासारखे आहे, जे दाढीवर, म्हणजे अहरोनाच्या दाढीवर वाहत खाली उतरले, आणि त्याच्या वस्त्रांच्या काठापर्यंत गेले; जसे हेर्मोनचे दव, आणि जसे सियोनच्या पर्वतांवर उतरलेले दव; कारण तेथे परमेश्वराने आशीर्वादाची, म्हणजे सर्वकाळच्या जीवनाची आज्ञा केली आहे. स्तोत्रसंहिता 133:1-3.

हारूनाच्या दाढीवरून ओघळलेले "मौल्यमान अभिषेकतेल" हे तेच तेल होते, जेव्हा त्याला आणि त्याच्या पुत्रांना देवाचे याजक म्हणून अभिषिक्त करण्यात आले तेव्हा वापरले गेले होते.

आणि तू वेदीवर असलेल्या रक्तापैकी, आणि अभिषेकाच्या तेलापैकी घेऊन ते अहरोनावर, आणि त्याच्या वस्त्रांवर, आणि त्याच्या पुत्रांवर, आणि त्याच्याबरोबर त्याच्या पुत्रांच्या वस्त्रांवर शिंपडावे; म्हणजे तो पवित्र ठरेल, आणि त्याची वस्त्रे, आणि त्याचे पुत्र, आणि त्याच्याबरोबर त्याच्या पुत्रांची वस्त्रेही. निर्गम 29:21.

पेत्राने सर्व शिष्यांची कबुली व्यक्त केली, आणि असे करताना त्याने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचीही कबुली व्यक्त केली, ज्यांना ध्वजाप्रमाणे उंचाविलेल्या एकसंघ याजकवर्ग म्हणून अभिषिक्त केले जाणार आहे. अहरोनाला ज्याने अभिषिक्त केले ते "तेल" हे हर्मोन पर्वताच्या दवासारखे होते, तसेच सियोनच्या पर्वतांवरील दवासारखेही होते. "तेल" आणि "दव" हा तो संदेश आहे, जो पवित्र आत्म्याच्या अभिषेकाचे प्रतिनिधित्व करतो.

हे आकाशांनो, कान द्या, आणि मी बोलें; आणि हे पृथ्वी, माझ्या मुखाचे शब्द ऐक. माझा उपदेश पावसाप्रमाणे बरसत राहील, माझे वचन दवाप्रमाणे टपकत राहील, कोवळ्या रोपांवर पडणाऱ्या रिमझिम पावसाप्रमाणे, आणि गवतावर पडणाऱ्या सरीप्रमाणे; कारण मी परमेश्वराच्या नावाची घोषणा करीन: आपल्या देवाला महिमा अर्पण करा. अनुवाद 32:1-3.

"दव" म्हणजे सियोनच्या पर्वतांवर पडणारे "शिक्षण" होय, आणि ते अभिषेकाचे "तेल" आहे, जे शेवटच्या दिवसांत देवाचे याजक असलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना एकत्वात बांधते. हे शिक्षण पावसाप्रमाणे टपटपते, आणि दवाप्रमाणे झिरपते, कारण ते "प्रकाशित" केले जाते. ते प्रकाशित केले जाते, कारण स्वर्ग आणि पृथ्वी यांनी कान देऊन त्याच्या मुखातील वचने ऐकावीत, अशा एकसंघ याजकत्वाद्वारे, जे ध्वजस्वरूप असून मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा आणि मोठ्या आक्रोशाचा संदेश घोषित करते.

पर्वतांवर शुभवार्ता आणणाऱ्याचे पाय किती सुंदर आहेत, जो शांतीची घोषणा करतो; जो कल्याणाची शुभवार्ता आणतो, जो तारणाची घोषणा करतो; जो सियोनला म्हणतो, तुझा देव राज्य करीत आहे! तुझे पहारेकरी आपला आवाज उंचावतील; ते एकमुखाने गातील; कारण परमेश्वर सियोनास पुन्हा पुनर्स्थापित करील, तेव्हा ते समोरासमोर पाहतील. हे यरुशलेमच्या उजाड स्थळांनो, आनंदाने उद्गार काढा, एकत्र गा; कारण परमेश्वराने आपल्या लोकांचे सांत्वन केले आहे, त्याने यरुशलेमाचे उद्धार केले आहे. परमेश्वराने सर्व राष्ट्रांच्या दृष्टीसमोर

आपला पवित्र भुज प्रकट केला आहे; आणि पृथ्वीच्या सर्व सीमांना आपल्या देवाचे तारण दिसेल. यशया 52:7-10.

अंतकाळातील राखणदार, ज्यांचे प्रतिनिधित्व पेत्र करतो, ते तारण व शांतीची घोषणा करतात, आणि ते एकचित्त होतील, कारण ते समदृष्टीने पाहतील. हे तेव्हा घडते, जेव्हा “the Lord brings again Zion.” “bring again” असा अनुवाद केलेल्या हिब्रू शब्दाचा अर्थ “उलट करणे” असा होतो. प्रभु जेव्हा सियोनला उलटवितो, तेव्हा त्याचा अर्थ असा होतो की सियोन बंदिवासात होती, ज्याचे प्रतिनिधित्व विखुरलेपणाने केले आहे; आणि जेव्हा तो बंदिवास संपतो, तेव्हा ते उलटले जाते.

कारण परमेश्वर असे म्हणतो, बाबेलमध्ये सत्तर वर्षे पूर्ण झाल्यावर मी तुमची भेट घेईन, आणि तुम्हांबद्दलचे माझे शुभवचन पूर्ण करीन, म्हणजे तुम्हांस या स्थानी परत आणीन. कारण मी तुमच्याबद्दल जे विचार करीत आहे ते मला ठाऊक आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, ते शांतीचे विचार आहेत, अनर्थाचे नव्हेत, म्हणजे तुम्हांस अपेक्षित शेवट देण्यासाठी. मग तुम्ही मला हाक माराल, आणि जाल व माझी प्रार्थना कराल, आणि मी तुमचे ऐकेन. आणि तुम्ही मला शोधाल, आणि मला सापडाल, जेव्हा तुम्ही मला आपल्या सर्व अंतःकरणाने शोधाल. आणि मी तुम्हांस सापडेन, असे परमेश्वर म्हणतो; आणि मी तुमची कैद फिरवीन, आणि ज्या सर्व राष्ट्रांतून व ज्या सर्व स्थानी मी तुम्हांस हाकलून लावले आहे, तेथून मी तुम्हांस एकत्र करीन, असे परमेश्वर म्हणतो; आणि ज्या स्थळावरून मी तुम्हांस बंदिवासात नेले, त्या स्थानी मी तुम्हांस पुन्हा आणीन. यिर्मया 29:10-14.

सर्व संदेषे शेवटच्या दिवसांविषयी बोलत आहेत, आणि त्या शेवटच्या दिवसांत त्याचे लोक अशा एका बंदिवासात आहेत की जो उलटविला जाणार आहे, जेणेकरून भविष्यवाणीची साक्ष पूर्ण होईल.

परमेश्वराकडून यिर्मयाला आलेले वचन असे: इस्राएलचा परमेश्वर देव असे म्हणतो, तू मी तुला सांगितलेले सर्व शब्द एका पुस्तकात लिहून ठेव. कारण पाहा, परमेश्वर म्हणतो, असे दिवस येत आहेत की मी माझ्या प्रजा इस्राएल व यहूदा यांचे बंदिवास परत आणीन, परमेश्वर म्हणतो; आणि मी त्यांना त्यांच्या पूर्वजांना दिलेल्या देशात परत येण्यास लावीन, आणि ते तो आपल्या ताब्यात घेतील. यिर्मया 30:1-3.

साडेतीन दिवसांच्या निद्रेनंतर, जशी लाझर चार दिवस निजला होता आणि दानियेल एकवीस दिवस शोक करीत होता, तसाच मिखाएल त्या दोन साक्षीदारांना, जे त्याच्या अखेरच्या दिवसांतील लोक आहेत, पुनरुत्थित करतो, आणि जगभर प्रकाशित होणाऱ्या एका संदेशाद्वारे त्यांना ऐक्यात आणतो व त्यांनाही अभिषिक्त करतो. तो संदेश म्हणजे हर्मोन पर्वताचे “दव” (पवित्र पर्वत), जे पानच्या झऱ्याला पोसते, आणि त्यानंतर तो झरा यर्देन नदीला पोसतो. त्या संदेशाद्वारे पूर्ण होणारा अभिषेक हा येशूच्या अभिषेकाचे प्रतिनिधित्व करतो—ज्याने तो ख्रिस्त कधी झाला हे चिन्हांकित केले, आणि ज्याची पेत्राने ओळख पटविली.

जेव्हा पेत्राने ख्रिस्ताची ओळख देवाचा पुत्र म्हणून केली, तेव्हा त्याने ख्रिस्तास देवाचा पुत्र आणि मनुष्याचा पुत्र अशा दोन्ही स्वरूपांत दर्शविले, जसे “पाताळाच्या दारां”तील जलप्रवाह यर्देन नदीला पोसत असल्याने दर्शविले जाते. पेत्राची ही कबुली पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने उत्पन्न झाली होती, आणि तीच सत्यता—की येशू हा ख्रिस्त, अभिषिक्त, आहे, आणि तो देव व मनुष्य अशा दोन्ही स्वरूपांचा आहे—हीच ती सत्यता होती, जिला येशूने त्या सत्य म्हणून ओळखले की जी देवाच्या अंतिम-दिवसांतील लोकांविरोद्ध्या संघर्षाचा केंद्रबिंदू ठरेल; ज्यांविषयी ख्रिस्ताने विजयाचे वचन दिले, कारण “पाताळाची दारे” या सत्याविरोद्ध प्रबल होणार नाहीत.

सत्य हे आहे की ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, जसे येशूचा त्याच्या बाप्तिस्म्यावेळी अभिषेक झाला, तसेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची सुरुवात झाली; आणि त्या इतिहासात अशी एक निराशा येणार होती जी त्याच्या अंतिम-दिवसांच्या लोकांना ठार करील, तोवर की त्याने त्यांना पुनरुत्थित केले आणि त्यांची बंदिवासावस्था उलटवून टाकली. पुनरुत्थानाच्या प्रक्रियेमध्ये त्याच्या लोकांना एका सामर्थ्यशाली सैन्यात एकत्र करणे समाविष्ट आहे, जे ध्वजचिन्हाप्रमाणे उंचावले जाते. रस्त्यांवरील मृत्यूनंतर पुनरुत्थित करणे, शुद्ध करणे, एकत्र करणे आणि उंचावणे या कार्यांचे चित्रण Daniel अध्याय ११ मधील दहा ते पंधरा या वचनांमध्ये, तसेच इतर बायबलमधील उताऱ्यांमध्ये

केले आहे. परंतु तेरा ते पंधरा या वचनांमध्ये ख्रिस्ताने पुन्हा एकदा आपल्या शिष्यांना Caesarea Philippi येथे, Panium येथे आणले आहे, आणि तेथेच देवाचा शिक्का अनंतकाळासाठी उमटविला जातो.

जेव्हा आपण या तथ्यांची गंभीर गूढता समजून घेतो, तेव्हाच कैसरिया फिलिप्पीच्या साक्षीमध्ये स्थित सत्याच्या प्रकटीकरणांना आपण ओळखू शकतो. मत्तयाच्या सोळाव्या अध्यायातील अठराव्या वचनात शिमोन बारयोना याचे नाव बदलून पेत्र असे केले जाते, जे अलीकडील एका लेखात पूर्वी नमूद केल्याप्रमाणे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतीक आहे. त्या वचनात स्थापित केलेले गणितीय प्रकटीकरण येशूला अद्भुत गणनाकर्ता म्हणून महिमान्वित करते, कारण पेत्र हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करीत आहे असे समजले जाऊ शकते इतकेच नव्हे, तर मत्तय 16:18 हे “phi” चे गणितीय प्रतीकही आहे.

“फाय” याच्याशी संबंधित गणिताचा विचार करण्यापूर्वी, हे लक्षात घेतले पाहिजे की “फाय” हा शब्द पानियम या नगराच्या दोन नावांपैकी दुसऱ्या नावातील, म्हणजे “फिलिप्पी” या शब्दाचा एक भाग आहे. अठरावे वचन हे दर्शविते की येशूने पेत्राशी इब्री भाषेत संवाद साधला; तो ग्रीक भाषेत नोंदविला गेला आणि नंतर इंग्रजीत अनुवादित झाला. ही तीन पायऱ्या ख्रिस्ताच्या त्याच्या वचनावरील नियंत्रणाकडे निर्देश करतात. जेव्हा त्या शब्दाचा क्रमांकित स्थानांच्या गुणाकाराच्या गणितीय पद्धतीने विचार केला जातो, तेव्हा पेत्र हे नाव एक लाख चव्वेचाळीस हजार यास समतुल्य ठरते, आणि अशा प्रकारे येशू हा अद्भुत गणनाकार आहे, यावर भर दिला जातो. याच वचनात, जिथे येशू घोषित करतो की तो आपली मंडळी उभारेल, तेथे त्या अद्भुत गणनाकाराने अनुवादाच्या प्रक्रियेवर नियंत्रण ठेवले, जेणेकरून सोळाव्या अध्यायातील अठराव्या वचनात प्रतिपादित सत्य “फाय” या गणितीय चिन्हाचे प्रतिनिधित्व करील.

आणि मी तुला हेदेखील सांगतो, की तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाची द्वारे तिच्यावर प्रबळ होणार नाहीत. मत्तय 16:18.

त्याचे मंडळ केवळ येशू हा ख्रिस्त आहे आणि तो देवाचा पुत्र आहे या सिद्धांतावरच उभारलेले नाही, तर तोच वचन आहे, आणि त्या वचनाने गणित, व्याकरण व मनुष्याची कृत्ये यांसह सर्व गोष्टी निर्माण केल्या आहेत व त्यांच्यावर नियंत्रण ठेवते, या वस्तुस्थितीवरही ते उभारलेले आहे.

ज्याच्यामध्ये आम्हांलाही वतन प्राप्त झाले आहे; जो आपल्या स्वतःच्या इच्छेच्या मसलतीप्रमाणे सर्व गोष्टी कार्यान्वित करतो, त्याच्या हेतूनुसार आम्ही पूर्वनियुक्त केले गेलो आहोत. इफिसकरांस 1:11.

फाय, जे बहुधा ग्रीक अक्षर ϕ (फाय) द्वारे दर्शविले जाते, हे एक गणितीय स्थिरांक आहे, ज्याचे अंदाजे मूल्य 1.618033988749895 इतके आहे. हा अंक सुवर्ण गुणोत्तर किंवा दैवी प्रमाण म्हणून ओळखला जातो. तो एक “अपरिमेय संख्या” आहे, म्हणजेच तो साध्या अपूर्णाकाच्या रूपात व्यक्त करता येत नाही, आणि त्याचे दशांश रूप निरंतर, पुनरावृत्ती न होता, अनंतापर्यंत चालू राहते.

सुवर्ण अनुपाताचे अनेक उल्लेखनीय गुणधर्म आहेत आणि तो गणित, कला, वास्तुकला, निसर्ग आणि इतर क्षेत्रांतील विविध संदर्भात आढळतो. तो अनेकदा भूमितीय आकृत्यांमध्ये आढळतो, जसे की आयत, पंचभुज आणि द्वादशफलके, ज्यांत मोठ्या बाजूचे लहान बाजूशी असलेले गुणोत्तर फाईच्या बरोबर असते.

कला आणि वास्तुकलेत, सुवर्ण गुणोत्तर सौंदर्यदृष्ट्या मनोहारी प्रमाण निर्माण करते असे मानले जाते. इतिहासभर कलाकार आणि वास्तुविशारदांनी—प्राचीन संस्कृतींपासून पुनर्जागरणकाळापर्यंत आणि त्यापुढेही—रचना, इमारती आणि कलाकृती यांची निर्मिती करण्यासाठी त्याचा उपयोग केला आहे. गणितात, सुवर्ण गुणोत्तर विविध गणितीय समीकरणांत आणि श्रेणींत आढळते; त्यात फिबोनाची श्रेणीचाही समावेश होतो, ज्यामध्ये प्रत्येक पद हे त्याच्या आधीच्या दोन पदांची बेरीज असते. फिबोनाची श्रेणीतील पदे वाढत गेल्यावर, सलग पदांचे गुणोत्तर फायकडे झुकते.

१६:१८ या वचनात आपल्याला गणितीय फाई (1.618...) आढळते. “जो आपल्या स्वतःच्या इच्छेच्या सल्ल्यानुसार सर्व गोष्टी कार्यान्वित करतो,” त्या देव असलेल्या येशूने, आपल्या चर्चच्या नरकाच्या द्वारांविरुद्धच्या अंतिम

दिवसांतील युद्धभूमीची ओळख दर्शविणाऱ्या भविष्यसूचक भूगोलात, पाल्मोनी—अद्भुत संख्या, किंवा गुपितांचा मोजणारा—असण्याची आपली सही ठेवण्याचे ठरविले. त्या भविष्यसूचक युद्धभूमीवर, संख्यांवरील आपल्या नियंत्रणाद्वारे, त्याने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व “पेत्र” याच्याद्वारे केले, ज्याचे नाव “शिमोन” — कपोताचा संदेश ऐकणारा — यावरून बदलून “पेत्र” असे करण्यात आले; अशा रीतीने त्याने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना अंतिम दिवसांतील आपल्या करारबद्ध लोक म्हणून चिन्हित केले.

त्याने आपल्या चर्चची उभारणी करण्यासाठी निवडलेला “खडक” हा पायाभूत खडक आहे, तो लेवीयविधी छब्बीस मधील “सात वेळा” यांचा पाया आणि मुख्य कोपऱ्याचा दगड आहे, कारण ख्रिस्ताविना दुसरा कोणताही खरा पाया नाही. ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यापासून, जेव्हा शिमोनाने कबुतराच्या संदेशाला “ऐकले”, तेथून मृत समुद्राच्या कूसापर्यंत, एक हजार दोनशे साठ दिवसांपर्यंत, प्रत्येक दिवशी दोनदा, सकाळचा आणि संध्याकाळचा असा यज्ञ होत असे; फक्त त्या एक हजार दोनशे साठ दिवसांच्या अंतिम दिवशी तसे झाले नाही; कारण त्या दिवशी संध्याकाळचा यज्ञ याजकाच्या हातातून निसटला, आणि कूसावर ख्रिस्त हा दोन हजार पाचशे विसावा अर्पण म्हणून मरण पावला.

“सर्वत्र भीती आणि गोंधळ आहे. याजक बळी मारण्याच्या तयारीत आहे; परंतु त्याच्या शक्तिहीन हातातून सुरी खाली पडते, आणि कोकरू निसटून जाते. देवाच्या पुत्राच्या मृत्यूमध्ये प्रतीकाची प्रतिपूर्ती झाली आहे. महान यज्ञ अर्पिला गेला आहे. परमपवित्र स्थानी जाण्याचा मार्ग उघडला गेला आहे. सर्वांसाठी एक नवा आणि जिवंत मार्ग तयार केला गेला आहे. आता पापी, शोकाकुल मानवजातीला महायाजकाच्या येण्याची प्रतीक्षा करण्याची आवश्यकता उरलेली नाही.” *The Desire of Ages*, 757.

तो ज्या “खडकावर” तो आपली मंडळी उभी करील, तो म्हणजे बांधकाम करणाऱ्यांनी नाकारलेला कोनशिला होय; त्याचा अंक “दोन हजार पाचशे वीस” आहे. एका लहानशा वचनात ख्रिस्त स्वतःला सर्व गोष्टींचा अधिपती म्हणून प्रस्तुत करतो, आणि तो असे करित असताना दानिएल अध्याय अकरा, वचने तेरा ते पंधरा यांमध्ये उभा राहून बोलत आहे.

आणि मी तुलाही सांगतो की, तू पेत्र आहेस; आणि या खडकावर मी माझी कलीसिया उभारीन; आणि अधोलोकाच्या दारे तिच्यावर प्रबल होणार नाहीत. मत्तय 16:18.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“गुप्त गोष्टी परमेश्वर आपला देव याच्याच आहेत; पण ज्या गोष्टी प्रगट करण्यात आल्या आहेत त्या आपणास व आपल्या लेकरांस सर्वकाळासाठी आहेत.” अनुवाद 29:29. सृष्टीची निर्मिती करण्याचे कार्य देवाने नेमके कशा प्रकारे साध्य केले, हे त्याने मनुष्यांना कधीही प्रगट केलेले नाही; मानवी विज्ञानाला परात्पराच्या गूढ गोष्टींचा शोध लावता येत नाही. त्याची सर्जनशील शक्ती त्याच्या अस्तित्वाइतकीच अगम्य आहे.”

“देवाने विज्ञान आणि कले या दोन्ही क्षेत्रांत प्रकाशाचा प्रचंड पूर जगावर ओतला जाऊ दिला आहे; परंतु जे स्वतःला वैज्ञानिक म्हणवितात असे मनुष्य जेव्हा या विषयांवर केवळ मानवी दृष्टिकोनातून विचार मांडतात, तेव्हा ते निश्चयाने चुकीच्या निष्कर्षांपर्यंत पोहोचतात. देवाच्या वचनाने जे प्रकट केले आहे त्यापलीकडे तर्क करणे, जर आपल्या सिद्धांतांचा शास्त्रवचनांतील तथ्यांशी विरोध होत नसेल, तर ते निरुपद्रवी असू शकते; परंतु जे देवाचे वचन सोडून, त्याच्या सृष्टीच्या कृत्यांचे स्पष्टीकरण वैज्ञानिक तत्त्वांच्या आधारावर शोधू पाहतात, ते नकाशा आणि दिशादर्शकाविना अज्ञात महासागरात भरकटत आहेत. संशोधनात देवाच्या वचनाचे मार्गदर्शन नसल्यास, महानात महान बुद्धिमत्ताही विज्ञान आणि प्रकटीकरण यांतील संबंध शोधण्याच्या प्रयत्नांत गोंधळून जाते. कारण सृष्टीकर्ता आणि त्याची कृत्ये त्यांच्या आकलनाच्या इतकी पलीकडे आहेत की त्यांना ती नैसर्गिक नियमांनी स्पष्ट करता येत नाहीत, म्हणून ते बायबलमधील इतिहास अविश्वसनीय मानतात. जे जुन्या आणि नव्या करारांतील अभिलेखांच्या विश्वसनीयतेवर संशय घेतात, ते आणखी एक पाऊल पुढे जातात व देवाच्या अस्तित्वावरही संशय घेतील; आणि मग, आपला नांगर गमावल्यावर, त्यांना अविश्वासाच्या खडकांवर आपटत भरकटत राहावे लागते.”

“या व्यक्तींनी विश्वासाची साधेपणा गमावली आहे. देवाच्या पवित्र वचनाच्या दैवी अधिकारावर दृढ विश्वास असला पाहिजे. मनुष्यांच्या विज्ञानविषयक कल्पनांच्या आधारे बायबलाची परीक्षा केली जाऊ नये. मानवी ज्ञान हे अविश्वसनीय मार्गदर्शक आहे. जे संशयवादी दोष काढण्याच्या हेतूने बायबल वाचतात, ते विज्ञान किंवा प्रकटीकरण यांपैकी एखाद्याचे अपूर्ण आकलन असल्यामुळे, त्यांच्यामध्ये विरोधाभास आढळल्याचा दावा करू शकतात; परंतु योग्य प्रकारे समजल्यास, ते परिपूर्ण सुसंगतीत आहेत. मोशेने देवाच्या आत्म्याच्या मार्गदर्शनाखाली लेखन केले, आणि भूविज्ञानाचा कोणताही योग्य सिद्धांत असा शोध मांडणार नाही की ज्याचा त्याच्या विधानांशी मेळ घालता येणार नाही. सत्य, मग ते निसर्गातील असो वा प्रकटीकरणातील, त्याच्या सर्व प्रकटीकरणांमध्ये स्वतःशी सुसंगत असते.”

“देवाच्या वचनात असे अनेक प्रश्न उपस्थित केलेले आहेत की ज्यांची उत्तरे अतिशय गहन विद्वानांनाही कधी देता येणार नाहीत. या विषयांकडे आपले लक्ष वेधले जाते, जेणेकरून आपल्याला दिसून येईल की रोजच्या जीवनातील सर्वसाधारण गोष्टींमध्येही किती काही असे आहे, जे मर्यादित मनांना, त्यांच्या सर्व दाव्याच्या शहाणपणासह, कधीही पूर्णपणे समजून घेता येणार नाही.”

“तथापि विज्ञानाचे पुरुष असे समजतात की ते देवाची बुद्धी—त्याने जे केले आहे किंवा जे करू शकतो ते—समजू शकतात. ही कल्पना मोठ्या प्रमाणावर प्रचलित आहे की तो स्वतःच्या नियमांनी मर्यादित आहे. मनुष्य एकतर त्याच्या अस्तित्वाचा इन्कार करतात किंवा त्याकडे दुर्लक्ष करतात, किंवा सर्व काही—अगदी मानवी हृदयावर त्याच्या आत्म्याची क्रियाही—स्पष्ट करून सांगण्याचा प्रयत्न करतात; आणि ते त्याच्या नावाचा आदर करीत नाहीत किंवा त्याच्या सामर्थ्याचे भय बाळगत नाहीत. ते अलौकिक गोष्टींवर विश्वास ठेवत नाहीत, कारण देवाचे नियम किंवा त्याच्या इच्छेची पूर्तता करण्यासाठी त्या नियमांद्वारे कार्य करणारे त्याचे अनंत सामर्थ्य त्यांना समजत नाही. सामान्यपणे वापरल्या जाणाऱ्या अर्थाने, ‘निसर्गाचे नियम’ या संज्ञेत भौतिक जगावर अधिराज्य गाजविणाऱ्या नियमांविषयी मनुष्यांना जे काही शोधता आले आहे त्याचा समावेश होतो; परंतु त्यांचे ज्ञान किती मर्यादित आहे, आणि असे किती विशाल क्षेत्र आहे ज्यात सृष्टीकर्ता स्वतःच्या नियमांशी सुसंगत राहून कार्य करू शकतो, आणि तरीही मर्यादित प्राण्यांच्या आकलनाच्या पूर्णतः पलीकडे!”

“अनेक जण असे शिकवितात की द्रव्यामध्ये जीवनदायी सामर्थ्य असते—की काही विशिष्ट गुणधर्म द्रव्याला प्रदान केले जातात, आणि नंतर ते त्याच्या स्वतःच्या अंतर्निहित ऊर्जेद्वारे कार्य करण्यासाठी सोडून दिले जाते; आणि निसर्गाच्या क्रिया अशा स्थिर नियमांच्या सुसंगतीने चालतात, ज्यांत स्वतः देवही हस्तक्षेप करू शकत नाही. हे खोटे विज्ञान आहे, आणि देवाच्या वचनाने त्यास समर्थन दिलेले नाही. निसर्ग हा तिच्या सृष्टिकर्त्याचा सेवक आहे. देव आपल्या नियमांना रद्द करीत नाही किंवा त्यांच्या विरुद्ध कार्य करीत नाही, परंतु तो त्यांचा आपल्या साधनांप्रमाणे सतत उपयोग करीत असतो. निसर्ग एका बुद्धिमत्तेची, एका उपस्थितीची, एका सक्रिय ऊर्जेची साक्ष देतो, जी तिच्या नियमांमध्ये आणि त्यांच्याद्वारे कार्य करते. निसर्गामध्ये पित्याचे आणि पुत्राचे सतत कार्य चालू असते. ख्रिस्त म्हणतो, ‘माझा पिता आतापर्यंत कार्य करीत आहे, आणि मीही कार्य करीत आहे.’ योहान 5:17.”

“नेहेम्याने नोंदविलेल्या आपल्या स्तोत्रात लेवींनी गायिले, ‘तू, होय तूच, एकटाच परमेश्वर आहेस; तू आकाश, आकाशांच्या आकाशासह त्यांच्या सर्व सैन्यासकट, पृथ्वी व तिच्यातील सर्व वस्तू, ... निर्माण केल्या; आणि तू त्या सर्वांचे पालन करीत आहेस.’ नेहेम्या 9:6. या जगाच्या दृष्टीने देवाचे सृष्टीकार्य पूर्ण झालेले आहे. कारण ‘जगाच्या पायाभरणीपासून ती कामे पूर्ण झाली होती.’ इब्री 4:3. परंतु त्याच्या सृष्टीतील वस्तू टिकवून धरण्यात त्याची शक्ती अद्याप कार्यरत आहे. एकदा गती दिलेली यंत्रणा तिच्या स्वतःच्या अंतर्निहित ऊर्जेने चालू राहते म्हणून नाडी धडधडते आणि श्वासोच्छ्वास सुरू राहतो असे नव्हे; तर प्रत्येक श्वास, हृदयाचा प्रत्येक ठोका, हा त्या सर्वव्यापी काळजीचा पुरावा आहे ज्याच्यामध्ये ‘आपण जगतो, हालचाल करतो, आणि आपले अस्तित्व आहे.’ प्रेषितांची कृत्ये 17:28. पृथ्वी वर्षानुवर्षे आपली समृद्ध उत्पन्ने देते आणि सूर्याभोवतीची आपली गती चालू ठेवते, ते तिच्यातील कोणत्याही अंतर्निहित सामर्थ्यामुळे नव्हे. देवाचा हात ग्रहांना मार्गदर्शन करतो आणि आकाशमंडळातून त्यांच्या सुव्यवस्थित प्रवासात त्यांना त्यांच्या स्थानावर स्थिर ठेवतो. तो ‘त्यांच्या सैन्यास संख्या

मोजून बाहेर काढतो; आपल्या महासामर्थ्यामुळे आणि प्रबळ शक्तीमुळे तो त्यांना सर्वांना नावाने हाक मारतो; त्यांपैकी एकही कमी पडत नाही.' यशया 40:26. त्याच्या सामर्थ्याने वनस्पती भरभराटतात, पाने फुटतात आणि फुले उमलतात. तो 'डोंगरांवर गवत उगवितो' (स्तोत्रसंहिता 147:8), आणि त्याच्याद्वारे दऱ्या सुपीक होतात. 'वनातील सर्व पशू ... आपले अन्न देवाकडून शोधतात,' आणि अगदी लहान किड्यापासून मनुष्यापर्यंत प्रत्येक सजीव दररोज त्याच्या पालनकर्त्या काळजीवर अवलंबून असतो. स्तोत्रकर्त्यांच्या सुंदर शब्दांत, 'हे सर्व तुझीच वाट पाहतात.... जे तू त्यांना देतोस ते ते गोळा करतात; तू आपला हात उघडतोस, ते उत्तम वस्तूंनी तृप्त होतात.' स्तोत्रसंहिता 104:20, 21, 27, 28. त्याचे वचन तत्त्वांना नियंत्रित करते; तो आकाश मेघांनी झाकतो आणि पृथ्वीसाठी पावसाची तयारी करतो. 'तो लोकरीप्रमाणे हिम देतो; तो करडे दव राखेसारखे पसरवितो.' स्तोत्रसंहिता 147:16. 'जेव्हा तो आपला आवाज काढतो, तेव्हा आकाशात जलांची प्रचुरता होते, आणि तो पृथ्वीच्या टोकांपासून वाफा वर चढवितो; तो पावसाबरोबर विजा निर्माण करतो, आणि आपल्या भांडारांतून वारा बाहेर आणतो.' यिर्मया 10:13."

"देव सर्व गोष्टींचा पाया आहे. सर्व खरे विज्ञान त्याच्या कार्याशी सुसंगत आहे; सर्व खरे शिक्षण त्याच्या शासनाच्या आज्ञापालनाकडे नेते. विज्ञान आपल्या दृष्टीसमोर नवे नवे आश्चर्य उघडते; ते उंच भरारी घेते आणि नव्या गहिरींचा शोध लावते; परंतु आपल्या संशोधनातून ते असे काहीही आणत नाही जे दैवी प्रकटीकरणाशी विसंगत असेल. अज्ञान विज्ञानाचा आधार घेऊन देवाविषयीच्या खोट्या मतांना पाठिंबा देण्याचा प्रयत्न करू शकते, परंतु निसर्गाचा ग्रंथ आणि लिखित वचन हे एकमेकांवर प्रकाश टाकतात. अशा प्रकारे आपण सृष्टिकर्त्याची उपासना करण्यास आणि त्याच्या वचनावर बुद्धिगम्य विश्वास ठेवण्यास प्रवृत्त होतो." Patriarchs and Prophets, 113-115.